

המכונית שיש לה הכל...

המכונית לבריאותך
 מושביה תוכננו ונבנו בעצה עם מומחים רפואיים-אורטופדיים. קפיצותה וגמישותה - אין דומה להן - מבטיחות רעננות והרגשה נעימה אף בנסיעות הארוכות והמיגעות ביותר.

המכונית לבטחונך
 בעלת הנע קרמי, מעצורי דיסק קדמיים, ארבעת הגלגלים פועלים באופן עצמאי.

מכונית השנה: ל-1973
 המכונית שזכתה בתואר 'מכונית השנה' ע"י כתבי התחבורה באנגליה.

האם עוד נחוץ כדי לשכנע אותך שידנו 5 היא המכונית הטובה, היעילה, הנוחה, החסכונית והחזקה מכל האחרות בגודלה?

המכונית המשורינת
 המכונית המשורינת, סביב, במגיני פולייסטר.

המכונית החסכונית
 בדריח מבחן במעריב 16.5.73 צוין תצורות דלק מצויינת - 15 ק"מ לליטר.

המכונית הסלונית - סטיישן
 המכונית הסלונית הוועפת לסטיישן בעת הצורך.

המכונית העירונית
 אין כמוה לתמרון ולחנייה בתנאי הצפיפות העירוניים.

המכונית הכפרית
 אין כמוה לעוצמת מנוע בשעת מילוי תמקידי **HEAVY DUTY** וכמו בידנו 4 הפופולרית בקיבוצים ובמושבים.

רנו - היצרן הגדול בעולם של מכוניות עם הנעה קדמית

בני משה קרסו

תל-אביב: רח' דיביל 26, טל. 33241	כאר שבע: סוכנות ירנו לונב דרך הנשיאים 51, טל. 2166
ירושלים: רח' הס 4, טל. 226491	ראשון לציון: ברניצקי, רח' הרצל 62, טל. 941008
חיפה: 'רכב חיסה' רח' יוסף 32, טל. 523359	נצרת: 'כוכב הנגיל', נצרת מרכז, טל. 56307
נתניה: סכרדלוב, רח' הרצל 54, טל. 23852	אשדוד: 'ירנו אשרוד', פאר רונזין 15, טל. 21569

מרטוס פלד

תעריפון המנויים של החל מ-1.2.1973

השולם הזה

לשנה בלירות		ל-1/2 שנה	
מחיר העיתון משלוח	מחיר הוצאות	מחיר העיתון משלוח	מחיר הוצאות
88 + 12 = 100	46 + 6 = 52	88 + 17 = 105	46 + 9 = 55
88 + 45 = 133	46 + 23 = 69	88 + 36 = 124	46 + 18 = 64
88 + 76 = 164	46 + 38 = 84	88 + 80 = 168	46 + 40 = 86
88 + 105 = 193	46 + 53 = 99	88 + 100 = 188	46 + 50 = 96
88 + 135 = 223	46 + 68 = 114	88 + 150 = 238	46 + 75 = 121

- דמי המנוי בארץ
- לכל ארצות תבל בדואר רגיל
- דמי המנוי לארצות חוץ בדואר אוויר
- לכל ארצות אירופה ואיראן
- לקפריסין
- לארצות-הברית וקנדה
- לאוגנדה, טנזניה, אתיופיה, גאנה, קניה, ניגריה, חוף השנהב, תאילנד
- לדרום אפריקה, זמביה ורוזויה
- למקסיקו ופנמה
- ונצואלה, ברזיל, ארגנטינה, קולומביה, פרו ויפאן
- לאוסטרליה וניו-זילנד

(המשך מעמוד 83)
 כים מכות על כרטיסים להופעותיהם. צריך פרוטקציה סוג אל"ף כדי להשיג כרטיס ברגע האחרון. קשה להאמין שרק לפני מספר שבועות עוד היו אלמונים וקצת רעי-בים. היום הם אלילים.
 אלון: "מי שהיה לו נסיון עם בנות מעריצות, זה יצחק קלסטר, שכולן מכירות אותו בתור 'צ'רצ'יל".
 וזאת מפני שצ'רצ'יל השמנמן והחייכני הוא הוותיק בתחום להקות-הקצב. כשהייתי בן שלוש-עשרה קיבלתי מההורים גיטרה לברמיצוה. הוא מספר - גרנו או ב' שכונת שיינקין והבאתי את הגיטרה לי-חבר'ה. אלה ראו שאני מנגן, הלך כל אחד וקנה לו כלי נגינה. וכך בעצם קמה להקת הצ'רצ'ילים.

תפס את

אלוהים...

ידי גוב מספר בתוכנית על כמה מעלי-לות חבריו של סוגי. כמו למשל קרלו, זה שמדליק את המנורה במקרה כל פעם כשפותחים את הדלת. הוא עובד שם בפנים ומשלמים לו בצלויוס. יש לו זמן לאכול ולשתות, להתעטש פה ושם, לשחק עם הציצים, עם עגבניות ומלפפונים. מה יש לדבר, קרלו תפס את אלוהים ב...זיתים.
 גידי נולד בת"א. חי בירושלים ובילה חמש שנים באילת. עד שהגיע איכשהו ללהקת הנח"ל. "אני באמת לא יודע איך" אומר הוא. "כי לפני הצבא לא עסקתי ב'מוסיקה, אבל יש לי פרופיל נמוך, או מה כבר יכלו לעשות איתי בצבא? כנראה שלהוסיע בלהקה אני יותר מתאים מלהיות פקיד".
 דני: "זה היה שוק חייו כשקיבלו אותו ללהקה".
 דני סנדרסון (המגפיים של ברוך, פה קבור הכלב ואחרים) נולד בטבריה, ועד גיל עשר חי בכפר בלום.
 גידי: "אומרים שכן שנה כבר מצאו אותו עוצר טרמפים לת"א".
 תמיד היו לי נטיות מוסיקליות" אומר דני, בכיתה א' למשל יצאתי דופן מבחינה מוסיקלית בזה שהייתי היחידי שלא ניגן בחליל".

כשהיה בן עשר נסע עם הוריו לארה"ב (כי אבא היה חייב לי כסף), שם למד בבי"ס לאמנות הציור, אך נמשך למוסיקה. בשעורי נגינה היה מצייר כלי-נגינה ותזמורות נגנים. אז התחלתי ללמוד נגינת גיטרה וססנאר והשתתפתי בלהקה של ביה"ס. כשהורתי לארץ בן 18 כבר חתן חלתי לכתוב מוסיקה. ואיוו מוסיקה? צריך לשמוע כדי להאמין, וכך קמים בוקר אחד שבעה צעירים ומחליטים להיות להקה.
 במשך חמישה חודשים עבדו על תחוכן-נית, עבדו "על ריק" כי או עוד לא היה להם אבא ולא אמא מבחינה אמנותית וכלכלית. ישבו בימים ובלילות וורקו רעיונות, ואלה נקלטו ולא נקלטו, וורקו מנגינות ואלה חתבשלו על אש קטנה עד שאגיעו למוצר המוגמר. הכל נעשה בבית הוריו של דני בסביון.

באמת, מגיעה להם מדליה על כל הד באלאגן שעשינו להם בבית, אומר אפרים. ואם כבר להקת או שלא תהיה דומה לאף אחת אחרת, לכאורה גיטרות, תופים, פופ וקצב, אבל ללא יללות וצריחות מחאה. גם לא בידור סתם וסאטירה במגמה לחקן עולם.

ישנם כאלה שטוענים כי התוכן של הטקסט הוא שטחי" אומר דני, "אבל לנו לא היתה מטרה אחרת בתמליל אלא רק לספר בדיחות. לנסות לשעשע, להתרחק מהרצינות ולשמוח יחד עם האנשים. לא באנו עם שליחות, אלא להצחיק, אנוחנו מקווים".
 מגלה דני: "אני בקושי יודע תווים, מל-חיוב בלי תווים. הכל בעל פה. וזה לנו טוב, אני חושב. כשאתה נוסע במכונית, פיתאום צצה לך איזה פראזה מוסיקלית, משהו תופס, משהו שיש בו את הדבר הזה, המקורי. ואתה מעביר את זה לפסנתר. נתן לזה הגיון ומיבנה. העקרון הוא ש' צריך שהטקסט יעזור למנגינה והמנגינה תעזור לטקסט.
 "לפי התגובות של הקהל אני מקווה ש' הצלחנו. שימצאנו בעיניו מה שמצאנו בעינינו".
 זה גם מסוכם בשיר הסיום של הלהקה: נחמד נחמד, היה ממש נחמד / היינו אז חזרנו שוב / היה ממש נחמד / מאה שנה, דבר לא השתנה / נמשיך לבוא, גם אז יהיה נחמד.